

[Ole Vagn Christensen]

ger, vi skabte ikke beskæftigelse ved at indføre forhold, som ville resultere i et stigende antal ulykker.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg overvejede under andenbehandlingen at tage ordet i en kort bemærkning til hr. Ole Vagn Christensen, men mit temperament var ved at løbe af med mig, og derfor lod jeg være for at kunne bibeholde et skin af venlighed. Men nu begynder temperamentet altså at koge en gang til.

Jeg kan huske, at hr. Ole Vagn Christensen under andenbehandlingen bemærkede, at de partier, som støttede dette lovforslag, var indstillet på, at folk skulle miste arme og ben. Og nu kommer den påstand frem igen, at de partier, der støtter forslaget, er indstillet på, at det skal gå ud over andre menneskers sundhed. Jeg ved ikke, hvad det er for noget. Jeg vil godt sige til arbejdsministeren, at jeg går da ud fra, at loven bliver administreret på en sådan måde, at der hverken ryger arme eller ben. Vi er ikke ude på at gøre nogen noget ondt, vi er ikke ude på at ødelægge det arbejdsmiljø, der findes i Danmark. Vi vil forsøge at få nogle flere i arbejde.

Men jeg vil godt sige til hr. Ole Vagn Christensen, at jeg synes, det er en meget, meget ubehagelig debatform, når man stiller sig op og siger om kollegerne herinde, at deres eneste formål øjensynlig er at tilføje mennesker rundt omkring i dette land fysiske skader. Det er uacceptabelt efter min opfattelse, og jeg håber, at hr. Ole Vagn Christensen vil moderere sine udtalelser.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Det forslag, vi behandler her, er jo et Fremskridtsforslag – det lyser ud af selve forslaget – og det er nu blevet et led i en forligsaftale mellem regeringen og en række andre partier her i salen.

Under andenbehandlingen efterlyste jeg et svar på nogle spørgsmål, og dem vil jeg egentlig godt gentage. Det er jo sådan, at forslaget blev behandlet særskilt den 17. januar 1992, og i den anledning faldt der en række udtalelser fra forskellige medlemmer af dette Ting. Industriministeren sagde f.eks.:

»Det kan jo ikke overraske, at en næsten fuldstændig afskaffelse af byrder og restriktioner vil virke tillokkende, men et sådant tagselvbord, der vil kalde en skov af forskelligartede virksomheder frem, vil vise sig at skabe flere problemer, end det vil løse.«

Den konservative ordfører, hr. Flemming Hansen, sagde:

»Forslaget om erhvervszoner er en skøn tanke, men naturligvis er den fuldstændig konkurrenceforvridende og urealistisk.«

Venstres ordfører, fru Pia Larsen, sagde:

»Men vi mener ikke, at det er vejen frem til forbedring af erhvervslivets vilkår og hermed beskæftigelsessituationen . . .«

Det Radikale Venstres ordfører, fru Lone Dybkjær, sagde:

»Jeg synes sådan set, det er et fint forslag, og når jeg gerne vil gratulere Fremskridtspartiet, er det, fordi det virkelig er lykkedes Fremskridtspartiet, ser det ud til – medmindre Kristeligt Folkeparti pludselig melder anderledes – at samle hele Folketinget imod sig.«

Jeg skal så stille det spørgsmål: Hvad er der sket siden den 17. januar? Jeg ved godt, at der er indgået et forlig, men det alene kan vel ikke være årsagen til, at man så radikalt ændrer holdning til dette forslag?

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

For at der nu ikke skal opstå citatfusk – og jeg hentyder til den bemærkning, hr. Duetoft kom med – jeg kunne aldrig drømme om at udtale mig sådan om CD's holdninger, som hr. Duetoft prøver på at lægge mig i munden at jeg skulle have gjort. Jeg udtalte mig alene om den måde, som Fremskridtspartiet har opført sig på i denne sag, jeg refererede til deres holdning, da vi vedtog arbejdsmiljøloven, hvor de kom med dette citat her fra denne talerstol, og jeg kan se, at man nu ligesom begynder at bevæge sig i retning af denne udvikling.

Men jeg har også tiltro til, at arbejdsministeren vil gøre alt, hvad der er ham muligt, for at forhindre, at der sker disse ulyksalige ting i kølvandet på dette forslag, og jeg har forstået, at det vil hr. Duetoft også være med til.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):